

[Karen Thurøe Hansen.]

hjælpe erhvervslivet, som bærer uforholdsmæssigt store byrder.

Vi vil som sagt medvirke til et positivt udvalgsarbejde og kan sige ja til forslaget.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti ser med sympati på dette lovforslag fra venstre.

Det foreslås, at en lønmodtager skal have været ansat mindst 80 timer i de første 8 uger mod nu 40 timer i 4 uger. Vi er enige med forslagsstillerne i, at det sandsynligvis vil betyde, at arbejdsgiverne vil være mere ivrige efter at ansætte folk, mens de måske er tilbageholdende under den nuværende dagpengeordning.

De intentioner, som findes i dette forslag, havde kristeligt folkeparti også i et forslag, som blev behandlet i sidste samling. Vi mener dog, at vi dér i højere grad tog hensyn til de mindre virksomheder, idet vi foreslog, at arbejds-giverperioden på 5 uger skulle aftrappes, når det drejede sig om mindre virksomheder, sådan at f. eks. arbejdsgiverperioden kun var 1 uge, når der var 10 ansatte, osv.

Det næste punkt i venstres forslag, om at den erhvervsdrivende skal kunne forsikre sig de første 3 uger, opfatter jeg, som socialministeren gør det, nemlig således, at det offentlige skal udbetale dagpenge efter 3 ugers forløb mod de nuværende 5 uger. Det ser vi også positivt på. Det stemmer også med det forslag, kristeligt folkeparti havde fremme i sidste samling, hvor vi satte arbejdsgiverens egen periode til 2 uger.

Vi er som sagt positive, men som det er nævnt adskillige gange af forskellige ordførere, så er der økonomi med i det, og det drejer sig vel nok om adskillige millioner. Men det er vel vanskeligt at regne ud, på samme måde som det viste sig vanskeligt, da kristeligt folkeparti havde sit forslag i sidste samling. Dér må jeg henvise til den passus i aftalen mellem de konservative og augustforligspartnerne, hvor der stod, at man skulle undersøge, om forsikringspræmien for ansatte under 5 ugers reglen virker hæmmende for beskæftigelsen af de arbejdsledige. Der må altså også i denne passus være nogen økonomi.

Angående den sidste del af forslaget kan vi se, at det har været en uretfærdighed, at de, der var over 50 år, da loven blev vedtaget, ikke havde lejlighed til at forsikre sig. Vi mener der-

for, at de, der nu er mellem ca. 55 år og 67 år, bør have lejlighed til at forsikre sig. Men vi mener, at der i fremtiden stadig væk bør være en 50 års regel. Det er vel ikke almindeligt, at man kan forsikre sig i perioder, hvor man ved at der er temmelig stor chance for, at man får brug for forsikringen. Jeg synes, det er en fornuftig regel, at der fremtidig, altså når den sidste er blevet 67 år, for nye kun er mulighed for at sikre sig indtil 50 års alderen.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg må først sige, at arbejdsløsheden og truslen, angsten for arbejdsløshed, kan bruges til meget. Det er vel også naturligt, at både radikale, konservative og andre borgerlige heroppe nævner, at denne sygedagpengeordning er med til at øge arbejdsløsheden.

For mig står det som noget volapyk, at man kan sige noget sådant. Det er en kendsgerning, at man nok kunne diskutere arbejdsløshed i forbindelse med sygedagpengeordningen, men så kunne man også diskutere de mange arbejdere, som er angst for at melde sig syge, fordi de er bange for, at arbejdsgiverne skal bruge den situation til at afskedige dem.

Når fremskridtspartiets repræsentant er forbavset over, at socialministeren kan tale om penge i forbindelse med dette, må jeg sige, at det er jeg også. Jeg er da helt overbevist om, at venstre har talt med Arbejdsgiverforeningen og sikret sig, at arbejdsgiverne er villige til at indbetale nogle penge, således at man kan ændre den sygedagpengeordning, så man hjælper de svagest stillede. Men for mig er de svagest stillede ikke arbejdsgiverne, det er ikke de selvstændige erhvervsdrivende. Det er rigtigt, at der er et problem, ikke alene med selvstændige erhvervsdrivende, men også med andre i den sidste aldersgruppe, hvor man er beskæftiget, men de svagest stillede er bl. a. kvinderne på arbejdspladsen, hvor vi ved, at arbejdsgiverne ikke alene på deres egen virksomhed fører kartotek over, hvor meget de er syge, men også udveksler erfaringer og dermed holder dem ude fra arbejdspladserne. Dem ville jeg gerne have at man sikrede. Jeg har også hele tiden været af den opfattelse, at ordningen med, at det var arbejdsgiverne, der skulle betale, kunne misbruges, og derfor var det ønskeligt, om arbejdsgiverne i stedet for indbetalte til staten, således at det sådan set ikke var dem, der skulle sortere.

Jeg synes også, det var rimeligt, at der blev